

Mel. Guds Søn kom ned fra himmerig

1 Vor frelse til os kommet er
Af idel Herrens nåde;
Ej hjælp os vore gerninger,
De frir os ej fra våde;
Men Troen hen til Jesus ser,
Han har gjort fyldest for enhver,
Han er vor Midler vorden.

2 Guds Lov den er et helligt bud,
Vi det ej kunde holde;
Så blev den os til dom hos Gud,
Stor Nød det måtte volde;
Den kræver en frivillig ånd,
Men født af kød blev aldrig ånd
Fortabte var vi alle.

3 Vel falskelig man drømte tit,
At loven os var givet,
Som om det stod os ganske frit
At lyde den i livet;
Den er dog kun et spejl, som klart
Os lader se en syndig art
Skjult i vort Kød at brænde.

4 Vor egen kraft vil ej formå
Den onde old at kue;
Så tit man prøvet har derpå,
Men større blev dens lue.
Det blev kun skin og hyklerdåd,
Af Gud fordømt og uden råd;
I kødet er den båren.

5 Opfyldes må dog hvad vi brød,
Hvis vi ej død skal smage;
Så sendte Gud sin søn i kød,
Af døden os at drage.
Den ganske lov har han opfyldt,
Han vreden bar, som velforskyldt
Os alle skulle ramme.

6 Og at han bøded', hvad der brast,
Og vandt i dødens klemme,
Med kristentro jeg holder fast,
Og skal det aldrig glemme,
Ej andet tro, min Herre kær,
Din død mit liv, min frelse er,
Du har for mig betal[e]t!

7 Nej, aldrig tvivler jeg derpå,
Dit ord kan ej bedrage;
Dit gode ord det siger så,
At ingen tør forsage.
Hvem på dig tror og bliver døbt,
Ham har du Himlen skænkt og købt,
Så han skal ej fortabes.

8 For Gud retfærdig den kun er,
Som troens Ja kan svare;
Men troen føder Gerninger,
Som lyset stråler klare.
Ved troen har du fred med Gud,
Til næsten kærlighed går ud,
Når ny af Gud du fødes.

9 Guds lov dig viser syndens sum
Og knuser hjertets klipper;
Så kommer evangelium
Med trøsten, som ej glipper.
Det siger: Kryb til korsets træ,
I loven er ej ly og læ
Og ej i lovens gerning.

10 Vel kan foruden gerning god
den sande tro ej være,
Ret som ej gren af frugtbar rod
Kan mangle frugt at bære;
Retfærdig gør dog troen blot,
Dens gerning tjener næsten godt
Og Troens ægthed viser.

11 Så venter håbet fast den Tid,
Da Guds Ord Hjertet letter
Og skaber fryd af sorg og strid
- Den tid, som Herren sætter.
Hvad bedst er, ved han visselig,
Og han ej mod os bruger svig;
Så skal på ham vi håbe.

12 Frugt ej, om og en liden stund
Han synes ej at ville,
Det er en sky, en prøve kun,
Han nærmer sig dog stille.
På ordet byg, på hjertet ej;
Om hjertet siger tusind nej,
Lad det dig ej forfærde!

13 Gud Fader, Søn og Helligånd,
Som frelser os fra våde,
Ske pris med hjerte, mund og Hånd
For denne store Nåde!
Hvad godt, han har begyndt i os,
Fuldfører han vor synd til trods,
Sit store navn til ære.

14 O vorde helliget dit navn;
Tilkomme os dit rige;
Din vilje ske vor sjæl til gavn;
Giv dagligt brød tillige;
Forlad vor skyld; i fristelser
Og fra alt ondt vor frelser vær:
Din magten er og æren!

P. Speratus; A. Grimelund
Revideret efter: Psalmebog, udgiven af
Synoden for den norske evangelisk-lutherske
Kirke i Amerika (2nd ed.) #366